

Nagy Gábor

Dalmát album

Krapanj

Kabóca-lárma füzére
csüng a fenyőkről,
tobozok pikkely-szemhéja
gyantás a könnytől.

*

Üveglő tengerszem,
terméskő házak: erődök.
Sikátorban a múlt
árnyéka ődög.

*

Parti gerillát, sült sügérrel
etettem a pimasz sirályt.
Bajonett csőrével lékelte, tépte.
S menekült tenger iránt.

*

Vitorlában lobog a távlat.
Rajongó halrajok.
Szigetről szigetre könyöklő
lusta alkonyok.

*

Matrózkötelek: hajózás
idegszájai. Szorongó
emlékeken szorul meg
a tengerészcsomó.

NAGY GÁBOR (1972) költő, irodalomtörténész. A *Hitel* kritikai rovatának szerkesztője.

Šibenik

Szigetek csipkázta tenger,
fényhabos hullámok.
Dankasirály röptében
vijjogó vágyak, álmok.

*

Szebenikóba Szent László
hozta a magyarok hatalmát;
egy évszázada némult el
az utolsó dalmát.

*

A méla lány a teraszon csak ült,
órákig kortyolta sörét.
Poharában kimért talány,
buborékokra törve szét.

*

Éjszaka a hullámok alszanak,
alszanak a hullámok éjszaka.
Az égen a színjátészó hold
úgy tesz, mintha nem volna végszava.

*

Ódon erődök oltalmazta
kék lagúna,
torkoll az édesvíz
a sós mélységes múltba.